

Πι

πι, το, άκλ. ουσ. [<αρχ. πῖ και πεῖ <σημιτ. pe (= στόμα)], το δέκατο έκτο γράμμα της αλφαβήτου και οτιδήποτε μοιάζει σε σχήμα το κεφαλαίο γράμμα πι (Π): «οι σύνεδροι κάθισαν στα τραπέζια που ήταν τοποθετημένα σε σχήμα πι».

- στο *πι* και *φι*, βλ. λ. *πι* και *φι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας